

Jongerenpersbureau kweekt zelfvertrouwen

‘We leren ze vragen te stellen’

Marieke Kroneman

De wijkagent interviewen, een fotoreportage maken over het speelveldje, of elke twee weken een pagina vullen in het plaatselijke huis-aan-huisblad. Als je buurthuis een kinder- of jongerenpersbureau heeft, leer je vanzelf je omgeving kennen.

Kinderen en jongeren als verslaggever en fotograaf, dat staat eigenwijs en het leidt tot een herkenbaar product. Een kinder- of jongerenpersbureau doet het daarom publicitair altijd goed voor een buurt- of jongerencentrum. Maar er steekt meer achter zo'n kinder- of jongerenpersbureau. Door te werken voor een persbureau leren kinderen en jongeren hun buurt beter kennen en ontmoeten ze buurtgenoten die ze anders nooit zouden spreken. Bijvoorbeeld de winkelier met het bordje 'geen toegang voor scholieren' bij de deur. Ze leren vragen te stellen en klachten over een speeltuin of voetbalveld om te zetten in kritische artikelen.

‘Een jongerenpersbureau is voor ons een leuke activiteit omdat je met een groep samen aan iets werkt’, vindt Angela Weerden, medewerker van welzijnsorganisatie Paspartoe in Emmeloord. ‘Met kinderen doe je dat vaker: samen knutselen of naar buiten, in de sloot kijken naar wat daar zwemt. Jongeren zijn daar niet meer tevreden mee.’

Een persbureau vinden jongeren wél interessant vanwege de sterrenstatus van de interviewer en omdat een website bouwen of opnames maken met geluidsapparatuur en een camera niet alledaags zijn. Een persbureau is dan ook geen een puur journalistieke activiteit. Jongeren ontwikkelen zelfvertrouwen door vragen te bedenken voor een interview en zelf te bellen voor een afspraak, ze verzamelen informatie over een beroep dat hen leuk lijkt, ontdekken dat ze graag verhalen schrijven of experimenteren met de rol van cameraman of fotograaf.

Emmeloord heeft twee jongerenpersbureaus: een vaste groep jongeren van 15 tot 20 jaar die zelfstandig elke twee weken een pagina vult in het regionale huis-aan-huisblad, en een wisselende groep jongeren van 13 tot 18 jaar die artikelen schrijft en foto's maakt voor de website jongerenpersburo-emmeloord.nl. Ze worden begeleid door een journalist, een vrijwilliger en een medewerker van het

jongereninformatiepunt (JIP), onderdeel van Paspartoe. Daarnaast heeft Paspartoe al jaren een kinderpersbureau dat tv-opnamen maakt voor Omroep Flevoland. Jip-medewerker Karen Makkinga begeleidt de jongeren van jongerenpersbureau Emmeloord.nl. 'Door het persbureau kun je jongeren op een andere manier laten kijken naar hun buurt. Als ze roepen dat alles fout is, zeggen wij: "Schrijf er een stuk over". Zo hoeven ze niet alleen te roepen dat er niks te doen is, maar doen ze ook moeite om het te verbeteren'

In de eerste groep in Emmeloord kreeg een deelnemer de gemeente zo ver dat ze een skatebaan aanlegde. In de tweede groep redactieleden probeert een jongen het voetbalveldje bij hem in de buurt te verbeteren; hij wil asfalt in plaats van soppig gras.

Ook het jongerenpersbureau in Amsterdam, opgezet door Cybersoek, een welzijnsinstelling voor ict en samenleving - stimuleert jongeren op reportage te gaan in de eigen buurt. De doelgroep is een wisselende groep jongeren uit de schakelklas van de naburige vmbo-school die nog maar kort in Nederland zijn. Via het jongerenpersbureau maken ze kennis met de clubs in de wijk. Ellen van Eeden, medewerker van Cybersoek: 'De buurt als onderwerp voor het kinderpersbureau, dat sturen wij een beetje. Zo leren de kinderen de mensen in de buurt kennen. De wijkagent wordt door bijna elke kinderpersbureaugroep geïnterviewd. De ene keer omdat iemand politieagent wil worden, de andere keer over vandalisme. Zo hebben inmiddels wel honderd kinderen persoonlijk kennisgemaakt met de wijkagent.' Het kinderpersbureau van Cybersoek in de Indische buurt in Amsterdam is enorm populair onder kinderen. Voor de een omdat het een leuke activiteit is op de vrije woensdagmiddag, voor de ander vanwege het bouwen van een website of omdat het zo leuk is om stukjes te schrijven. Belangrijk bij de mond-tot-mondreclame zijn de uitstapjes van het kinderpersbureau, naar het Dolfinarium, naar de Tweede Kamer, of dichterbij, het wetenschapscentrum Nemo in Amsterdam. Het feestje aan het einde van elke kinderpersbureaugroep. Met chips en limonade, is voor veel kinderen op zich al een reden om mee te doen.

Voor de jongeren van jongerenpersbureau Emmeloord.nl gaat het meer om het presenteren van zichzelf via een website en het schrijven van stukjes. Vooral de meiden vinden het leuk om verhalen te schrijven. Voor de meeste deelnemers staat

niet de journalistieke rol voorop, maar de lol van elkaar interviewen, mooie plaatjes op de website zetten en ondertussen msn'en met een vriendin. De vwo'ers blijven bijna de hele middag zelfstandig aan het werk; de vmbo'ers hebben meer begeleiding nodig. De intensieve begeleiding van één volwassene, bijvoorbeeld een vrijwilliger of stagiair, op drie of vier kinderen of jongeren houdt hen aan de gang en vergroot hun actieradius. Daardoor kan elke deelnemer aan een persbureau iets op de website presenteren, een foto of een tekst, wat belangrijk is voor het zelfvertrouwen.

Makkinga: 'We willen iedereen alles laten doen. Vergeleken met sport of culturele activiteiten heeft een persbureau het voordeel dat de invulling nog niet vaststaat. Jongeren hebben onmiddellijk inspraak, doordat we samen bedenken over welke onderwerpen we gaan schrijven.'

Barbara Devilee, programmamedewerker bij het jongerenpersbureau van Cybersoek stelt dat een jongerenpersbureau niet te schools moet worden uitgevoerd. Jongeren krijgen bij haar meteen een camera in de hand om interviews te gaan maken. Die verlopen niet altijd volgens het boekje maar dat kan juist een voordeel zijn. Devilee: 'Jongeren die nog maar een paar jaar in Nederland zijn, interviewden een oud dametje dat al haar hele leven in de Indische buurt woont. Op een gegeven moment begon ze zelf vragen te stellen aan de jongeren. Eigenlijk is dat heel mooi, als de geïnterviewde ook geïnteresseerd raakt in de interviewer.'

Van Eeden: 'In het laatste kinderpersbureau zaten allemaal meisjes die alleen met hun uiterlijk bezig waren. Dan bereik je niet het niveau van kritisch doorvragen. Wat we ze wel altijd proberen te leren is vragen stellen. Of ze nu te verlegen zijn of denken dat het niet is toegestaan, tegen alle kinderen zeggen we "Je mag vragen stellen en je mag het zeggen als je het antwoord niet snapt".'